

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

den overhovedet ikke kan opretholdes, og det er den, vi nu skal se at komme bort fra ved at faa mere Balance i Vilkaarene for vor Samhandel med dem, vi skal samhandle med.

Med Hensyn til Samhandelen med andre Lande har jeg vistnok ogsaa ved første Behandling, og ligeledes tidligere, gjort opmærksom paa, at der ikke fra dansk Side næres Ønske om at drive Priserne i Vejret. Det omvendte er Forholdet. I de Tilfælde, der har været nævnt, er det Udlandet, der har drevet sine Priser i Vejret. Der er ikke fra dansk Side noget Ønske om at gøre det, men vi skal jo nu engang have Balance ogsaa for den Produktionsgren, det her drejer sig om, og det er det, der tilsigtes. Det tjener vel ikke noget fornuftigt Formaal paa nærværende Tidspunkt og paa dette Sted at begynde at diskutere, hvilke Priser vi skal have fra andre Lande. Der er nævnt en eventuel Samhandel med Rusland, og det Synspunkt, jeg har lagt til Grund her, er, at det ønskelige vil være, at vi ikke skal have højere Priser i Samhandelen med Rusland end i Samhandelen med andre Lande. Jeg kan udmærket tiltræde den Tankegang, at det, det drejer sig om, er, at der skal være et vist rimeligt Forhold mellem Prisen paa Raavarerne og Prisen paa den Vare, vi sælger, og det er ud fra dette Synspunkt jeg for mit Vedkommende har deltaget i disse Forhandlinger, som jeg haaber giver et positivt Resultat.

Med Hensyn til Eksportafgifter aabner det jo vide Perspektiver, hvis man skal ind paa i al Almindelighed at afkræve Eksportafgifter af Varer, som man synes er blevet sat til en Pris, der er for høj. Dels kan det faa visse Konsekvenser udadtil, og dels kan man vel ikke lukke Øjnene for et andet Forhold: Hvis en Producent af en eller anden Industrivare opdager, at han skal afgive en Del af den Pris, han har faaet, til Statskassen eller til en eller anden Pulje, er det meget menneskeligt og forstaaeligt, om den Mand siger: Ja, men det, jeg saa er interesseret i, er mandsanden at sikre min Vares Navn og Anseelse ude paa de Markeder, hvor jeg handler, ved den meget lave Pris for derigennem at slaa mit Navn fast som en helt igennem førsteklases Konkurrent. Jeg tror, man skal være meget varsom med at give saadanne generelle Bestemmelser, for det kan meget let til syvende og sidst føre til, at Producenterne ikke er interesserede i at tage den frie Valuta hjem til Landet, som der er Mulighed for, altsaa sikre sig de Priser, som det faktisk er muligt

at opnaa. Danmarks Valutasituation i Dag er af en saadan Art, at man tværtimod skal opmuntre Producenterne til, naar det gælder Handel i haard Valuta, at sikre sig de Priser, det overhovedet er muligt at opnaa.

Det er rigtigt, at Forslaget skal forstaas paa den Maade, at det er Gennemsnits-eksportprisen, der skal være Betalingen til Producenterne. For Bacons Vedkommende gælder det, at alle Dele af Svinet er inde under denne Lov.

Mere har jeg vist egentlig ikke at sige, idet jeg ikke føler Trang til paa nærværende Tidspunkt at gentage de Bemærkninger og Betragtninger, jeg var inde paa ved første Behandling.

Jeg kan i et og alt tiltræde de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var inde paa nu, og hvori han understregede den alvorlige Situation for Landbruget og Nødvendigheden af at gøre noget. Jeg kan ganske tiltræde disse Betragtninger. Det har hele Tiden været min Tanke med Hensyn til den Landbrugs-politik, der skulde føres, at vi maatte hjælpe Landbruget paa den Maade, at vi gav Sikkerhed for højere Priser for de forædlede Varer, det her drejer sig om, for her samler vi ikke blot Landbruget, men alle Erhverv i een afgørende fælles Interesse. Derfor er det ikke tilfældigt, at jeg for mit Vedkommende har sat ind netop paa disse Produktioner.

Jeg skal dermed takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Carl Petersen: De ærede Ordførere, baade fra Venstres, konservativ og radikal Side har alle rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg syntes, at Landbrugets Vilkaar var saadanne, at der ikke var Grund til at foretage et eller andet, og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen stillede Tallene op. Jeg synes i Grunden ikke, det var nødvendigt i Forbindelse med dette Lovforslag, da jeg udførligt baade ved første og anden Behandling har gjort opmærksom paa, hvad der har dikteret vor Stilling til Lovforslaget, idet vi er bange for netop det Princip, man her indfører. Jeg er udmærket klar over, hvilken vanskelig Stilling en hel Del Landbrugere vil komme i, grundet paa Tørken og de vanskelige klimatiske Forhold, der har hersket, og jeg har ikke paa noget Tidspunkt afvist den Tanke, at det kan blive nødvendigt at træde hjælpende til over for de Landmænd, som er ramt af denne Katastrofe. Men hvis man skal gaa videre i den Tankegang, synes jeg, at man ret hurtigt støder paa et Moment, der i høj Grad er